

บทที่ 5

สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปในคณะเทคโนโลยีการเกษตร เพื่อพัฒนาขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป และนำความรู้ที่ได้จากการวิจัยมาพัฒนาความสามารถด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้ปฏิบัติงานตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สังกัดสำนักงานคณบดี คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังจำนวน 19 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่เป็นเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 44.36 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปี

2. ความเข้าใจเรื่องขีดความสามารถ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องขีดความสามารถ โดยภาพรวมอยู่ที่ระดับ ไซ (ถูกต้อง) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป มีระดับความคิดเห็นต่อขีดความสามารถอยู่ในระดับ ไซ (ถูกต้อง) มากกว่าร้อยละ 50

3. วิธีการพัฒนาขีดความสามารถ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการพัฒนาขีดความสามารถโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป มีการรับรู้ในหน้าที่ความรับผิดชอบ มากที่สุด ($\bar{X}=4.2400$) รองลงมา ได้แก่ การเรียนรู้ในงาน/การสอนงาน การประชุมแก้ปัญหา การมอบหมายงานเป็นทีม การเรียนรู้ด้วยตนเองและการศึกษาแบบทางการอยู่ในระดับมาก

4. การพัฒนาขีดความสามารถด้านบริการที่ดี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปมีระดับความคิดเห็นเรื่องการพัฒนาขีดความสามารถด้านบริการที่ดีอยู่ระดับมากทุกข้อ สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป กับการพัฒนาขีดความสามารถด้านบริการที่ดีพบว่ามีความสัมพันธ์กันในด้าน(1)การบริการที่เป็นมิตรเต็มใจต้อนรับและสร้างความประทับใจ (2) การติดตามและการอำนวยความสะดวกแก่ผู้รับบริการอย่างสม่ำเสมอ มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5. ระดับขีดความสามารถ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับขีดความสามารถของตนเองอยู่ในระดับมากทุกข้อ สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ในหน้าที่ความรับผิดชอบกับระดับขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปพบว่า มีความสัมพันธ์กันในด้าน (1) มีความเข้าใจและแก้ไขปัญหาในเบื้องต้นได้ (2) ประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม (3) ให้ความสนับสนุนและร่วมมือกับทีมงาน (4) เสนอให้ความช่วยเหลือแก่ทีมงานและ (5) รับฟังความคิดเห็นและให้กำลังใจผู้อื่น มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

การอภิปรายผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ที่ตอบแบบสอบถามกลับมาพบว่า เป็นเพศหญิง ร้อยละ 90 (17 คน) เพศชายร้อยละ 10 (2 คน) มีอายุเฉลี่ย 44.36 ปี ด้านวุฒิการศึกษาส่วนใหญ่จบระดับปริญญาตรี ร้อยละ 90 และปริญญาโท ร้อยละ 10 อาจเป็นเพราะอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปเป็นงานในที่ร่ม ไม่ต้องเสี่ยงอันตรายมากนัก จึงมีผู้หญิงทำงานในตำแหน่งนี้มากกว่า และลักษณะงานที่ทำก็เป็นงานธุรการ ได้แก่ การจัดระบบงาน งานจัดพิมพ์ แจกจ่ายเอกสาร ร่างหนังสือโต้ตอบ เตรียมเรื่องและเตรียมการสำหรับการประชุม บันทึกเรื่องเสนอที่ประชุม ทำรายงานการประชุม ติดตามผลการปฏิบัติตามมติที่ประชุม หรือผลการปฏิบัติตามคำสั่งหัวหน้างาน เป็นต้น

2. ความเข้าใจเรื่องขีดความสามารถ พบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับ ไข่ (ถูกต้อง) มากกว่าร้อยละ 50 บางหัวข้อเข้าใจมากถึงร้อยละ 100 เพราะมีหลายหน่วยงานเริ่มนำระบบขีดความสามารถ มาใช้เป็นดัชนีชี้วัดประสิทธิภาพของบุคลากรและองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุกัญญา (2550) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารระดับกลางในระบบราชการไทย โดยจากการศึกษาได้พบว่า ผู้บริหารระดับสูงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมนโยบายการพัฒนาสมรรถนะผู้บริหารในระดับกลางของไทย ให้ประสบความสำเร็จในการทำงานได้อย่างแท้จริง

3. วิธีการพัฒนาขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ปรากฏว่ามีการรับรู้ในหน้าที่ความรับผิดชอบมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.2400) เพราะเป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติงานรายวัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจิระประภาและกัลยาณี(2547) เรื่องหลักการของประเภทขีดความสามารถ

4. การพัฒนาขีดความสามารถด้านบริการที่ดี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปมีระดับความคิดเห็นเรื่องการพัฒนาขีดความสามารถในด้านบริการที่ดีอยู่ในระดับมากทุกข้อ เพราะการพัฒนาขีด

ความสามารถด้านบริการเป็นหัวใจในการปฏิบัติงานทุก ๆ งาน จึงต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก (แมนฤทธิ, 2551) และสอดคล้องกับการศึกษาของ รวิภา (2550) ที่ศึกษาเรื่องการปรับใช้สมรรถนะในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ โดยนำแนวคิดเรื่องสมรรถนะมาใช้บริหารงานทรัพยากรบุคคล ที่กล่าวว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์แต่เดิมนั้น อาจเน้นเพียงเรื่องความรู้และทักษะ แต่ปัจจุบันต้องให้ความสำคัญกับพฤติกรรมในการทำงานเพิ่มเติม ตลอดจนต้องหาหนทางฝึกอบรมให้ข้าราชการมีพฤติกรรมในการทำงานอย่างที่ต้องการ

ส่วนการทดสอบสมมติฐาน เพื่อจะหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปกับการพัฒนาขีดความสามารถด้านบริการที่ดีพบว่า มีความสัมพันธ์กันคือ(1)การบริการที่เป็นมิตร เต็มใจต้อนรับและสร้างความประทับใจ (2) การติดตามและอำนวยความสะดวกให้ผู้รับบริการอย่างสม่ำเสมอ มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เนื่องจากผู้มีการศึกษาสูงจะเปิดใจกว้างและยอมรับเทคนิค วิธีการใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน รวมทั้งยอมรับการเปลี่ยนแปลงด้วย

5. ระดับขีดความสามารถ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับขีดความสามารถของตนเองอยู่ในระดับมากทุกข้อ เพราะการกำหนดระดับขีดความสามารถเป็นความยุติธรรมที่ทุกคนยอมรับตามหลักการของ McClelland (1973) และ Halberstadt et al. (2001) ที่กล่าวว่า ระดับขีดความสามารถเป็นพฤติกรรมที่องค์กรต้องการให้บุคลากรทุกคนและทุกตำแหน่งงานมีพฤติกรรมในการทำงานที่เหมือนกันซึ่งต้องกำหนดให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ภารกิจ และเป้าหมายขององค์กร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรวิจัยบุคลากรในตำแหน่งอื่น ๆ เพิ่มและสนับสนุนให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณา นำหลักการเรื่องขีดความสามารถ มาใช้กับเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปและผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งอื่น ๆ ด้วย โดยแบ่งระดับขีดความสามารถออกเป็น 5 ระดับ ในแต่ละตำแหน่ง เพื่อใช้ประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรทั่วทั้งองค์กรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด